

Joan Dausà: «Reivindico que la vida no corri de manera tan ràpida»

Agnès Marquès conversa amb el músic santfeliuenc sobre el nou àlbum, 'Ho tenim tot'

Joan Dausà | Michal Novak

Ho tenim tot (PromoArts Music Records, 2021) és el quart àlbum d'estudi del cantautor santfeliuenc **Joan Dausà** i és molt **Joan Dausà**. Es tracta d'una nova immersió en el seu imaginari plenament reconeixible, en el qual l'emoció i l'optimisme es donen la mà, aquest cop amb més cançons lluminoses i plenes d'èpica que prometen uns directes d'alt voltatge. El seu caràcter reflexiu i alegre traspua a cadascun dels onze temes, que esdevenen una sortida d'emergència després de l'època fosca de la pandèmia. I encara un darrer clam: ho tenim tot per ser feliços, una plantofada d'aire fresc que dona la perspectiva dels anys, dels quals **Dausà** no s'escapa en aquest disc, en què es prova a si mateix amb dos temes en castellà. Ho tenim tot.

Han passat deu anys i set discos -comptant un directe i dues bandes sonores- des que vas debutar amb 'Jo mai mai' (Cameo, 2011), just després de guanyar el Premi Popular del Sona9. Creus que ara ho tenim tot?

Aquest disc és una manera de reivindicar i acceptar que el que tenim és realment el que

necessitem. I sobretot que el que tenim és tot el que necessitem per ser feliços. El resum general de les cançons podria ser que hi ha gent que no té res i que és feliç, i això em fa pensar en la importància de les coses immaterials. Aquestes persones ens demostren que lo material no és el més important. Ens hem d'adonar que tenim tot el que necessitem per viure.

Reivindiques una presa de consciència? Caldria mirar-nos des de fora i pensar de què ens queixem?

Sí, som tontos. Ens aferrem a coses que no són importants. L'importat és que realment tenim tot el que necessitem. Ho tenim tot! L'entorn, les relacions, la família, els amics? Això és el que és important i és al que ens hem d'agafar.

Aquesta perspectiva que tens ara de la vida l'ha afavorida la pandèmia, l'edat, la nova paternitat o el fet que has anat a viure en contacte amb la natura?

Jo també m'obliga a adonar-me que ho tinc tot. Soc el primer que m'ho he de recordar, no vinc a donar lliçons. Em dic: tranquil, observa i gaudeix amb tot el que tens. Sembla que només valorem les coses quan les perdem i després ens lamentem perquè, de cop, prenem consciència que ja ho teníem. I sí, amb la pandèmia hem perdut coses que ara ens adonem del valor que tenien.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=ktBR7xvzhXM>

I en el teu cas, de què t'has adonat? Quines coses et preocupen ara mateix?

El que em fa patir és acabar la vida i dir: "Ah! la vida era això? Si ara la tornés a començar la viuria diferent i potser seria més feliç". O, com que soc molt planificador i sempre pateixo molt per com aniran les vacances o els plans que he fet, de vegades estic nerviós, i quan ja ha passat i veig que tot ha anat bé, normal, em dic: "Ostres! Ha estat bé, fàcil! Deixa'm tornar a començar que ara ho viuré relaxat des del primer dia".

Hi ha coses que només el temps posa al seu lloc. A "Nunca es tarde", una de les dues cançons que has fet en castellà, reivindiques les segones oportunitats?

Seria com el "Fa vint anys que tinc vint anys" de **Joan Manuel Serrat**. Quan ja pots cantar "Volver", de **Carlos Gardel**, és que ja has anat i tornat, oi? Impacta veure el pas del temps. Impacta ser conscient que vaig ser a l'Argentina fa 22 anys! I em pensava que era més gran que ara! Pensava que ho sabia tot de la vida, més que no pas ara. L'edat comença a pesar i, sobretot, veure que han passat vint anys i no te n'has adonat? "Nunca es tarde" és la segona part d'una història que comença amb la cançó "Buenos Aires". És com un joc. "Buenos Aires" explica la història de fa vint anys, el públic ja decidirà si és veritat o no, i "Nunca es tarde" és un viatge actual.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=WhMk8xmtTSI>

EMOCIÓ DE PARE

Jugues a fer viatges en el temps, però aquest disc recull experiències vitals actuals que ho condicionen absolutament tot, com la paternitat. "Pina" és una cançó per a les teves filles?

Sí, d'alguna manera sí. La Valentina des de petita que es diu a ella mateixa Pina. Ni Tina ni Valen. Pina, ens flipa a la seva mare i a mi. És diferent, gens recurrent. Ens recorda la ballarina Pina Bausch, quin gran referent, ens encanta! I més perquè vam dubtar molt i molt a l'hora de triar el seu nom, havia nascut i encara no ho havíem decidit. Amb Valentina una de les pors que teníem era que acabés convertint-se en Tina, que no ens agrada, o en Valen, que tampoc no ens agrada. Ella mateixa va triar Pina i n'estem molt contents. I sí, és una cançó per ella.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=IhzcTU-D3wg>

I què li dius, en aquesta cançó?

És com una carta d'un pare a la seva filla. Buscava aquest referent, com el "Father and Son" de **Cat Stevens**. És una cançó molt emotiva, molt potent, sobretot per la idea de lo feliç que és essent tan petita i sense ser-ne conscient. El missatge és que la felicitat que vius en la infantesa tots l'hem tinguda i potser no hem sabut trobar-la. Cal ser-ne conscients perquè ens passem la vida buscant-la...

T'estàs emocionant!

Home? soc **Joan Dausà** [RIU]. És una cançó que té molta força per als que som pares i veiem com passa el temps. I per això reivindico que la vida no corri de manera tan ràpida. I un consell per a ella, que es guardi aquesta felicitat per quan la necessiti.

A l'estiu vas muntar el festival Respira, un cicle de sis concerts a les ruïnes d'Empúries en què vas avançar els temes del disc davant vuit mil persones. Quin 'feedback' vas tenir i quines sensacions tens ara?

La sensació és d'incertesa absoluta. L'he sentit tant, hi he donat tantes voltes, que al final ja no sé objectivament si agradarà o no, si arribarà al públic. Per això estic molt intrigat i molt il·lusionat. Al festival Respira vam tocar el disc sencer en l'ordre previst i vam deixar la part final per a les cançons antigues. Per això, de seguida vam entendre que no podíem esperar un *feedback* del públic.

Per què?

Perquè la gent encara no coneixia les cançons. Les sensacions van ser bones tenint en compte que la idea era seure al sofà i escoltar el disc, a veure què et sembla. Esperar opinió després de només una escolta no és fàcil, s'ha de pair, però les primeres sensacions van ser molt bones!

'Ho tenim tot' és el teu quart disc d'estudi, però al llarg de la teva carrera artística has fet tots els papers de l'auca: músic, actor, locutor? Podem dir que Joan Dausà ja és cent per cent músic?

Joan Dausà ja està cent per cent focalitzat en la música, diria. Això no vol dir que si em truca un programa de ràdio per fer un concurs per trobar parella també ho accepti [La temporada passada al programa *No ho sé* de Rac1, **Joan Dausà** i Agnès Marquès van fer el concurs "Amor a primera veu"]. Ara també estic a la sèrie de Tv3 *L'última nit del karaoke* perquè em va agradar la proposta, però el que vaig decidir fa dos o tres anys és que no vull buscar aquestes altres coses. Estic cent per cent centrat en la música i aquest és el meu eix de creació.

SEGELL I PERSONALITAT

No sé si ho has buscat expressament però, escoltant el disc, hi ha la sensació que ja tens una sonoritat molt pròpia.

Jo no he decidit tenir un so propi. D'això els que en saben són els productors Santos & Fluren, que són molt bons. La producció genera un so i una altra cosa és la melodia, la lletra o la veu. Però està bé, crec que és bo tenir un segell, perquè fa que la meua música sigui reconeixible i tingui una personalitat? No ho he buscat ni hi he pensat gaire.

Un so particular i també una manera d'explicar les històries que és molt personal. Quins són els teus referents?

Segurament **Joan Manuel Serrat**, molt, i també **Lluís Llach**, que ha fet una música més èpica, però també té cançons molt properes? **Serrat** sap explicar les històries quotidianes de manera que emociona moltíssim. O per descomptat també **Leonard Cohen** i **Bob Dylan**, que tenen una manera sublim d'explicar les coses.

Quina és la teua manera d'explicar les coses a través de les cançons?

Intento que el que explico a les cançons també m'emocioni, tant que gairebé sempre, en algun moment, acabo plorant quan faig les cançons, perquè vull tocar la veritat emocional. Canto des del lloc més directe i senzill de l'emoció. Si una cosa em queda massa elaborada la desfaig, la faig més senzilla. Les lletres de les cançons les he de poder explicar fent un cafè i sense música. Aquesta és la manera d'explicar històries que m'agrada.

Joan Dausà Foto: Michal Novak

Ho dèiem abans, en aquest disc hi has inclòs dues cançons en castellà. Per què?

De fet havia fet ja una cançó en castellà, "Andrea, ya nada puede ser", per a la banda sonora de la pel·lícula *Barcelona nit d'hivern* (Cameo, 2015), amb **Alberto Sanjuan**. Va ser una excusa per provar-me i em va encantar. En castellà vaig descobrir un **Joan** que canta des d'un altre lloc, perquè col·loco la veu i ho dic d'una altra manera. Amb l'anunci d'Estrella Damm, "Una altra manera de viure", també vam haver d'adaptar la versió catalana al castellà i em va agradar molt el resultat. De fet, m'agrada més la versió en castellà, perquè es genera una melositat diferent.

Quina diferència trobes a l'hora de cantar entre les dues llengües?

El català té una cosa més poètica però a la vegada intensa i seca, i el castellà pot ser més melós. Pel *feedback* que he tingut, quan canto en castellà també agrada. M'he passat anys fent versions de **Joan Manuel Serrat**, **Pablo Milanés** o **Pedro Guerra** i, pensant, pensant, em va venir l'excusa que vaig viure uns anys a Buenos Aires. Vaig pensar de fer una doble cançó que parlés d'una història d'amor de fa vint anys i una altra d'ara quan hi torno. I aquest és l'origen d'haver gravat dos temes en castellà, no vaig decidir fer cançons en una altra llengua, va sorgir d'una manera natural. A més, penso que això també pot provocar que més gent pugui entendre i gaudir de les meves cançons. Si és així, molt millor, no ens enganyem, em fa il·lusió. La veritat és que la cançó de l'anunci de Damm en castellà, "Otra forma de vivir", és la més escoltada al meu Spotify. Estic obrint fronteres, però sense cap objectiu concret.

Saps que et preguntaran moltes vegades el perquè de cantar en castellà... Creus que acabaràs enregistrant un disc en castellà i abandonaràs el català?

En cap cas deixo de banda el català. Són només dues cançons, com minihistorietes. Tinc ben clar que no deixaré mai de cantar en català. De fet, fa dos anys ja vaig adaptar deu cançons meves a l'anglès amb la idea de fer una gira internacional i no va passar res. Al final, es tracta de connectar amb la gent. I ara vull provar què passa...

Abans recordaves que l'any passat vam fer junts el concurs "Amor a primera veu", a Rac1, a partir de la idea que només a través de la veu ens podem enamorar. Tu jugues molt amb la veu, pots fer una veu molt potent i compacta i a la vegada molt tendra i vellutada? que en aquest disc uses molt.

Els meus productors em diuen que és el disc on canto millor. La veritat és que amb les noves cançons he jugat a arriscar-me més amb la veu.

Utilitzant la veu com a instrument, com has evolucionat?

Al primer disc cantava des d'una veu petita i delicada. I ara veig que cada color i cada registre pot aportar coses molt diferents, que no cal cantar-ho tot des d'un mateix lloc. És un repte. La veu és l'únic instrument que puc defensar jo i no els meus músics, i per tant intento pensar-la i treballar-la bé.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=4n7SLndAm3s>

Pensant en els directes: "Que vingui algú", "Omple de vida els pulmons" i "Ho tenim tot" estan pensades per convertir-se en els tres himnes per al moment àlgid?

Sí, he tingut ganes que en aquest disc, i en els directes que farem, hi hagi més moments d'explosió. És veritat, però, que, amb la pandèmia i tot el que hem viscut, la festivitat no m'ha acabat de sortir. Són més aviat himnes èpics i no cançons ballables de gresca. Però als concerts m'agradaria que fossin els moments àlgids. Vull generar intensitat i explosió, buidar la il·lusió!

La gira començarà el 25 de novembre al Palau de la Música. Com tens l'agenda?

Anem avançant amb certa cautela, perquè amb la pandèmia la gira ha estat difícil de tancar. Encara no sabem si quan comencin els directes podrem fer el cent per cent de l'aforament o què ens trobarem.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=nilxkMMSrfo>

I t'has plantejat repetir un altre festival propi, com el Respira?

La clau és no entrar en conflicte amb els promotors que ens poden donar feina per a la gira. Si ens ho féssim tot nosaltres al final ens estariem carregant la indústria que organitza festivals on també volem tocar. El Respira va ser un bolet per estar en contacte amb la nostra gent mentre el disc no sortia, una manera de reconnectar amb el públic després de tant de temps. Amb l'excusa de la pandèmia teníem ganes de fer alguna cosa diferent, però la gira la farem amb els programadors que tiren endavant el sector cultural.

Molt bé, Joan. Crec que ja ho tenim tot.

Ho tenim tot, ho tenim tot. Ho veus? El títol del disc és infal·lible! [RIU].